

Isamaalaulud

<https://laulik.aiapoiss.ee/laulikud/1>

2026-04-21

Sisukord

14. EI saa mitte vaiki olla (Am)	21
9. ELAGU kõik me armsamad aasad (C)	12
23. Elagu kõik me armsamad aasad (G)	30
24. Hei, poisid, kas olete valmis	32
27. ILUS OLED, ISAMAA	37
4. ISAMAA hiilgava pinnala paistab	5
3. KAS tunned maad, mis Peipsi rannalt	4
22. KAUNEIM linn on Eestis Tartu	29
20. KAUNIMAD LAULUD	27
12. KUI Kungla rahvas kuldsel 'aal	18
11. KUI lapsena lustilla luhal (A)	16
6. MA tahaksin kodus olla (A)	7
10. MEIL aiaäärne tänavas (Em)	14
16. MEIL merevood on vabad	23
18. MERI siin seisma jäi, keegi peatas ta.	25
2. METS mühiseb ja kägu kukub ra'al	3
28. MIND kutsub taevas, meri, mets ja maa	38
17. MINGEM üles mägedele	24
1. MU isamaa armas (G)	2
15. MU isamaa on minu arm	22
7. MU kodu ei piira need metsikud mäed	9
5. MU meelen kuldne kodukotus	6

8. MULGIMAA, sääl on hää elada	11
29. MÄNGI mulle seda vana viit (G, kaanoniversioon)	39
21. OH LAULA JA HÕISKA	28
19. PÕHJAMAA, me sünnimaa, tuulte ja tuisuööde maa	26
26. TA lendab mesipuu poole	36
13. ÕRN ööbik, kuhu tõttad sa sel lahkel lehekuul?	19
25. ÜKS KASK MEIL KASVAS ÕUES	35

1 MU isamaa armas (G)

PK 66

G D G D G
MU isamaa armas, kus sündinud ma!
C G D G G7
Sind armastan ma järjest ja kiidan lauluga.
C G D G
Sind armastan ma järjest ja kiidan lauluga.

Ei seedrid, ei palmid
ei kasva me maal.
Meil siiski kenad männid
ja kuused, kased ka,
meil siiski kenad männid
ja kuused, kased ka.

Ei hõbedat, kulda
ei leidu me maal,
kuid viljakandvat mulda
on küllalt igal pool,
kuid viljakandvat mulda
on küllalt igal pool.

Oh õitse veel kaua,
mu isade maa!
See maa, kus palju vahvust
ja vaimuvara ka,
see maa, kus palju vahvust
ja vaimuvara ka!

Su hooleks end annan
ja truuks sulle jään,
nii kaua kui kord suren
ja oma hauda lä'en,
nii kaua kui kord suren
ja oma hauda lä'en.

2 METS mähiseb ja kägu kukub ra'al

Saksa rahvaluule, tõlkinud Sergius Lipp, saksa rahvaviis/Max Oscheit
PK 76

G D
METS mähiseb ja kägu kukub ra'al,
D7 G
aas haljendab ja lilled õits'vad seal,
C G
mänd kiigutab sääal oma võimsat pead,
D D7 G
on meeles tal kõik muistsed õnnea'ad,
C G
mänd kiigutab sääal oma võimsat pead,
D D7 G
on meeles tal kõik muistsed õnnea'ad.

Hirv ojal joob ja muretu ta meel,
kas aimab ta, kui pikk ta elu veel?
Võib küti kuul ta leida iga tund
ja elu läin'd kui oleks näinud und.

Ju möödas pea ka minu noorus, õnn.
Mis rõõmu veel mul elus oota' on?
Mets mähama ja kägu kuk'ma jääb,
kuid noorus meil kui unes mööda läeb.

3 KAS tunned maad, mis Peipsi rannalt

PK 67

KAS tunned maad, mis Peipsi rannalt
käib Läänemere kaldale
ja Munamäe metsalt, murult
käib lahke Soome lahele?

\$See on see maa, kus minu häll
\$kord kiikus ja mu isadel.
\$Sest laulgem nüüd ja ikka ka:
\$see ilus maa on minu kodumaa!

Siin teretavad metsaladvad
nii lahkelt järvi, rohumaid,
siin taevavihmal oras võrsud
ja päike paitab viljapäid.

\$See on see maa...

Siin kasvab eesti meeste sugu
ja sammub vabadusele.
Siin kasvab priske neiu
ja sirgub eesti mehele.
\$See on see maa...

Siin tõstab rahvas põllurammu
ja matab endist viletsust
siin püüab rahvas vaimuvalgust
ja võidab endist pimedust

See on see...

Oh töotagem südamest
me vabad olla igavest
ja laulgem nüüd ja lõpmata
sa kosu, kasva, kallid kodumaa

4 ISAMAA hiilgava pinnala paistab

ISAMAA hiilgava pinnala paistab
kodu meil kaunike, kallike.
Isamaa sinava võlvita vaat'vad
vilkuvad koidud meil orusse.

\$:, :Hoi la, la, la, la, la; hoi la, la, la, la, la,
\$õitse ja haljenda, eestlaste maa! :, :

Kukulind kaunisti kõrvu meil kostab,
äratab ülesse looduse.
Helinal õhud ja hääled meil hüüdvad,
helinaid saadavad südame'.

\$Hoi la, la, la, la, la...

Valvamas isamaa vaim meie vahel,
looduses liikumas lennula.
Süda ei aina või vangissa viibi-
hõiska ja helise, õnnis suu!

\$Hoi la, la, la, la, la...

5 MU meelen kuldne kodukotus

MU meelen kuldne kodukotus,
ma sagedast näe und veel sest,
:,:kos õndsa esä kallis katus
mind varjas, väikest latsekest.:,:
Mäest alla, mööda kopliveere
ma paljajalu paterdi
:,:ning ringi üle Ridassaare,
kaits pekest täis lillesi.:,:
Nii Piirikese mäele lätsi,
kos külälitse kiiksive,
:,:kos Märt ja Maie, Aino, Atsi
mo kaugelt joba hõiksive.:,:
Sääl pidu pillerkaari leime
ja koplil laia kivi pääl
:,:võileiba, kamakäkki seime,
mis ristiema jagas sääl.:,:
Ja vahest ka veel ikki saime,
kui pajupill meil katski läits
:,:või varba vastu kivi leime
või karmani seest katte väits.:,:
Nüüd lännu igavesti, minnu
ne armsa aja ammugi.
:,:Me latse nagu essind linnu
kik ilmalaanen laiali.:,:
Ja mets ja maa saand teisemasse
ja mägi muutnu hoolsa käe,
:,:ning koplisse om kasvand kase
kuid mälestus ei meelest läe...:,:

6 MA tahaksin kodus olla (A)

keris=13

A E
Ma tahaksin kodus olla,
A
kui õunapuud õitsevad
D A
ja nende roosakad õied
E A A7
mu juukseid ehivad.
D A
ja nende roosakad õied
E A
mu juukseid ehivad.

A E
Ma tahaksin kodus olla,
A
kui rukkipõld kullendab
D A
ja kollakat-pruunikat vilja
E A A7
tuul tasa hällitab.
D A
ja kollakat-pruunikat vilja
E A
tuul tasa hällitab.

A E
Ma tahaksin kodus olla,
A
kui kasemets kolletab
D A
ja kureparv taevavõlvil
E A A7
lõuna poole purjetab.
D A
ja kureparv taevavõlvil
E A A7
lõuna poole purjetab.

A E
Ma tahaksin kodus olla,
A
kui lumevaip katab maad
D A

ja kuuskede härmatan'd oksad

E A A7

kuupaistel hiilgavad.

D A

ja kuuskede härmatan'd oksad

E A

kuupaistel hiilgavad.

A E

Ma tahaksin kodus olla,

A

kui kallim on minuga

D A

ja temaga üheskoos mina

E A A7

võiks röömus viibida.

D A

ja temaga üheskoos mina

E A

võiks röömus viibida.

7 MU kodu ei piira need metsikud mäed

sõnad Juhan Saar, viis Uno Naissoo
Jaak Joala

C G C G

G C E7 Am C
Mu kodu ei piira need metsikud mäed,
F C
mis kõrguvad pilvede alla.
G F C
Mu kodu ei emba ka müüride käed -
Am D7 G G7
ja tihti ta värav on valla,
Dm7 G7 C Am
ja tihti ta värav on valla,
Dm7 G7 C
nii sageli valla on see.

C G C G

G C E7 Am C
Mu kodu ei ümbritse põhjatud sood
F C
ja laaned ei valva ta rahu.
G F C
Mu kodu on väike ja minuga koos
Am D7 G G7
mu pere vaid siia ju mahub,
Dm7 G7 C Am
mu pere vaid siia ju mahub,
Dm7 G7 C
mu pere jaoks ruumi on vaid.

G C E7 Am C
Kord aastas ta nurmedel vili loob pead
F C
ja nõrk on ta koskede kohin.
G F C
Nii väike on ta, et ma tihti ei tea -
Am D7 G G7
kas temast ma lauldagi tohin,
Dm7 G7 C Am
kas temast ma lauldagi tohin,
Dm7 G7 C Am
kas temast ma lauldagi võin,
Dm7 G7 C Am

kas temast ma lauldagi tohin,
Dm7 G7
kas temast ma laulda,
Dm7 G7
kas temast ma laulda,
Dm7 G7 C
kas temast ma lauldagi võin.

8 MULGIMAA, sääl on hää elada

MULGIMAA, sääl on hää elada.
Kõikjal ilus loodus, viljakandev maa.
Sääl on uhked metsasalud,
suured jõukad eesti talud,
kena neiu kord kaasaks sa saad.
Kes on sündinud kasvanud sääl,
sellel armsaks saand on ilus Mulgimaa,
kus on punapõksed neiud,
keda tublid eesti peiud
kosja minnes ei unusta' saa.

\$Tule mulle, Manni, armastan vaid sind,
\$ainult sind tahan ma kaasaks kosida.

Väike Viljandi, Mulgi päälinn
juba aastaid palju püsinud on siin.
Ei läe meelest lossimäed,
kus nii õrnalt käsikäes
armund olles meil tee läbi viin'd.
Ja all orus seal peegeldub järv,
suveõhtul mõnus aerutada sääl.
Kui sul kaasas väike neiu,
keda siis kui saad kord peiuks,
kosja minnes ei unusta eal.

Aastad mööduvad, vanaks kord saad
aga Mulgimaa sul meelde ikka jääb.
Elad seal või oled kaugel,
rõõmust särab pisar laugel
kui sa tervisi saad Mulgimaalt.
Tuleks noorus veel kordki tagasi
ei mind tuuled enam kaugele sealt viiks.
Siiski õnnelik mul elu,
sest mul kaasaks mulgi neiu,
kellel laulsin ma laulu kord nii...

9 ELAGU kõik me armsamad aasad (C)

Intro: C F G7 C G C

C G C
Elagu kõik me armsamad aasad

G C
Ela ja õitse kallis kodumaa

C F G C
Vennad, õed välja vainudele

Am C G C
Lippude ja lahke lauluga

C F G C
Vennad, õed välja vainudele

Am C G C
Lippude ja lahke lauluga

C G C
Metsad ja mäed, orud ja ojad
G C

linnudki hele lauluhäälega

C F G C Am C G C
hõisakem ühes mängumeeste pillid, ela ja õitse kallis kodumaa

C F G C Am C G C
hõisakem ühes mängumeeste pillid, ela ja õitse kallis kodumaa

Lindude koorid lahkesti nüüd laulvad

Kevade rõõmu tunneb iga rind.

:::Pillimängu kõlab igal vainul, kevadepidu on täies hoos.:::

Noorus on ilus, ilus on ka elu, kaunis ja kallis on me kodumaa.

:::Teda võitnud me vanemate vaprus, hoia ja kaitse sina teda ka.:::

Nautigem elu, kodu, kaunist loodust

Hõisakem Eesti rahva vabal maal

:::Laulgem võimsalt lepikutes, laantes

Ela ja õitse, kasva kodumaa :::

Püha on kodu, püha on me priius

Pühad on Eesti jõed ja järved ka.

:::Au ja kiitus Taevaisal kõrges

Valvaku Ta meid hella käega :::

Noored kotkad, kallid kodukaitsjad

Isamaa eest nad valmis alati.

:::Hoidkem kõrgel eesti rahva lippu, sini-musta-valge värviga.:::

Elagu kõik me armsamad aasad,
ela ning õitse, armas kodumaa!
:,: Vennad, õed välja vainudele
lippude ja lahke lauluga.:,:

Metsad ja mäed, orud ja ojad,
linnudki hele´ lauluhäälega;
:,: hõisake ühes mängumeeste pillid,
ela, õitse, armas kodumaa.:,:
Lindude koorid lahkesti nüüd laulvad
Kevaderõõmu tunneb iga rind
:,: Pillimängu kõlab igal vainul,
kevadepidu on ju täies hoos :,:

Noorus on ilus, ilus on ka elu
Kaunis ja kallid on me kodumaa
:,: Taat on võitnud vanemate vaprust
hoia ja kaitse sina seda ka :,:

Noored kotkad, kallid kodukaitsjad
Isamaa eest nad valmis alati
:,: Hoidkem kõrgel eesti rahva lippu
sini-musta-valge värviga :,:

10 MEIL aiaäärne tänavas (Em)

/Päikesetõusu maja viis/

Em G D C
MEIL aiaäärne tänavas,
Em G B7
kui armas oli see,
Em G D C
kus kasteheinas põlvini
Em B7 Em
me lapsed jooksim.

Em G D C
Kus ehani ma mängisin
Em G B7
küll lille, rohuga.
Em G D C
Kust vanataat käe kõrval mind
Em B7 Em
tõi tuppa magama.

Em G D C
Küll üle aia tahtsin siis
Em G B7
ta kombel vaadata.
Em G D C
“Laps oota,” kostis ta, “see aeg
Em B7 Em
on kiir’ küll tulema!”

Em G D C
Aeg tuli. Maa ja mere päält
Em G B7
silma mõnda seletas,
Em G D C
ei poolt nii armas polnud sääl
Em B7 Em
kui külatänavas!

Em G D C
MEIL aiaäärne tänavas,
Em G B7
kui armas oli see,
Em G D C
kus kasteheinas põlvini
Em B7 Em
me lapsed jooksim.

Em G D C
Kus ehani ma mängisin
Em G B7
küll lille, rohuga.
Em G D C
Kust vanataat käe kõrval mind
Em B7 Em
tõi tuppa magama.

Em G D C
Küll üle aia tahtsin siis
Em G B7
ta kombel vaadata.
Em G D C
“Laps oota,” kostis ta, “see aeg
Em B7 Em
on kiir’ küll tulema!”

Em G D C
Aeg tuli. Maa ja mere päält
Em G B7
silma mõnda seletas,
Em G D C
ei poolt nii armas polnud sääl
Em B7 Em
kui külatänavas!

Mm-mm-mm

11 KUI lapsena lustilla luhal (A)

PK 81

12

A

KUI lapsena lustilla luhal

A7

ma mängisin kaskede all,

D

E

siis oli mu süda nii puhas

A

A7

Ja selge kui vete kristall,

D

E

siis oli mu süda nii puhas

A

E

Ja selge kui vete kristall.

A

Maailm hiilgas ja säras mu silmas,

A7

kõik süütu ja puhas mul näis.

D

E

Ma ei teadnud, et elu maailmas

A

A7

on õelust ja kadedust täis,

D

E

Ma ei teadnud, et elu maailmas

A

E

on õelust ja kadedust täis.

A

Kui mesilind jalast mind nõelas,

A7

see oli minu esimene oht,

D

E

sega emake arstida oskas

A

A7

ja terveks sai haavatud koht,

D

E

sega emake arstida oskas

A

E

ja terveks sai haavatud koht.

A

Mu lapsepõlv mööda ju läinud,

A7

nüüd valust on lõhkemas rind.

 D E
Ei emake arstida oska
 A A7

ei terveks saa südame haav

 D E
Ei emake arstida oska
 A E

ei terveks saa südame haav

 A
KUI lapsena lustilla luhal
 A7

ma mängisin kaskede all,

 D E
siis oli mu süda nii puhas
 A A7

Ja selge kui vete kristall,

 D E
siis oli mu süda nii puhas
 A

Ja selge kui vete kristall.

12 KUI Kungla rahvas kuldsel 'aal

PK 52

KUI Kungla rahvas kuldsel 'aal kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal läks kandlelugu lööma.

\$:, :Läks aga metsa mängima,
\$läks aga laande lauluga.:, :

Sealt saivad lind ja lehepuu ja loomad laululugu,
siis laulis mets ja meresuu ja eesti rahva sugu.

\$:, :Läks aga...: , :

Siis kõlas kaunilt lauluviis ja pärjad pandi pähe
ja murueide tütreid siis sai eesti rahvas näha.

\$:, :Läks aga...: , :

Ma laulan mättal, mäe peal ja õhtul hilja õues
ja Vanemuise kandlehäääl veel põksub minu põues.

13 ÕRN ööbik, kuhu tõttad sa sel lahkel lehekuul?

PK 25

Gustav Wulff-Õis / Karl Ramm

G C G D D7 G
ÕRN ööbik, kuhu tõttad sa sel lahkel lehekuul?
C G A A7 D
Kas mõisa aias hõisata sa tahad roosipuul?
Am D G Em D A D
Või metsas tore'l toomingal nüüd hüüab sinu suu,
D7 A D G Em D D7 G
kui tähed hiilg'vad taeva all ja valgust valab kuu?

(...)

G. C. G. D. D7
Ei mõisa aias hõisata või laulu minu
G
rind,
C. G. A
sest vanemate verrega on võietud see
D
pind!
D. D7. G. D
Ka metsas tore'l toomingal ei hüüa
A. D
minu huul,
D7. G. D
vaid talupoja akna all, sääl pühal
D7. G
pärnapuul.
G. C G. D
Kui jõuab õnnis suveöö, siis laulan
D7. G
talle ma,
G. C. G
et unuks meelest päevatöö, jääks
A. D
rahus magama.
D7. G
Kõik öö siis helid heljuvad ta
D7. A. D
kaunis kambrik'ses
D7. G. D
ning unenäod ilusad tal seisvad
D. G
silme ees.
G. C. G. D7

Kui aga taevas kumab koit ja kaob
D. G
pime öö,
G. C. G
siis laulan: "Tõuseb priiusloit ja
A. D
vajub orjavöö!"
D. G. D
Sest idataeva servalla on näha
A. D
koidutuld
D7. G. D
ja uuel ilul särama löön'd Eesti
G
muistne muld!

14 EI saa mitte vaiki olla (Am)

EI saa mitte vaiki olla (Am),
lauluviisi lõpeta',
vaikimine oleks vale,
sunniks südant lõhkema.
Tahan õige tasa laulda,
tasa kannelt helista',
et ei sind, mu kõige kallim,
lauluga ma tülita.
Aga kui torm minu kandlelt
kostab siiski kõrvu sul',
siis sa ise oled süüdi:
miks nii armas oled mul'!

15 MU isamaa on minu arm

MU isamaa on minu arm,
kell' südant andnud ma,
:,: Sull' laulan ma, mu ülem õnn,
mu õitsev Eestimaa! :,:
Su valu südames mul keeb,
:,: su õnn ja rõõm mind rõõmsaks teeb, :,:
:,: mu isamaa! :,:
Mu isamaa on minu arm,
ei teda jäta ma,
:,: ja peaksin sada surma ma
seepärast surema! :,:
Kas laimab võõra kadetus,
:,: sa siiski elad südames, :,:
:,: mu isamaa! :,:
Mu isamaa on minu arm,
ja tahan puhata,
:,: Su rüppe heidan unele,
mu püha Eestimaa! :,:
Su linnud und mull' laulavad,
:,: mu põrmust lilled õitsetad, :,:
:,: mu isamaa! :,:

16 MEIL merevood on vabad

C. F
MEIL merevood on vabad
G. C

Ja võimsalt mühavad.

C. G. C
Ja kodupinna metsad
G. C

Meil vastu kajavad.
C

\$Jää vabaks, Eesti meri,
G

\$Jää vabaks, Eesti pind!
G. G7. C

\$Siis tuisku ega tormi
G. C

\$Ei karda Eesti rind.
C. F

Meil kalur merel noota
G. C

Võib vabalt vedada.
G. C

Ja röömulaulust põllul
G. C

Mets vastu kajada.

\$Jää vabaks ...

C. F
Me vabal lainte voodel
G. C

Võib päike särada
G. C

Ja musta mulla põuest
G. C

Võib vili võrsuda.

\$Jää vabaks ...

17 MINGEM üles mägedele

MINGEM üles mägedele,
tuule õrnal' õhule!
Vaatkem alla oru põhja
üle lille' hiilguse!
Vaatkem, kuidas oja voolab
läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdkem alla orgu :
:,: ilus oled, isamaa! :,:
Vaatkem, metsad pilve poole
tõstvad latvu uhkuses!
Kuulgem, kuidas kaasik kohab
lõhnavates lehtedes!
Vaatkem, jõed, järved läikvad
metsas virvendusega!
Ja siis hüüdkem üle metsa :
:,: ilus oled, isamaa! :,:
Vaatkem, rohke rukis hällib
uhke nurme nõlvadel!
Tõuvili töötab anda
rohket saaki sügisel;
viljapuude okste otsas
hiilgvad anded iluga!
Ja siis hüüdkem üle nurme :
:,: ilus oled, isamaa! :,:
Vaatkem karja lustipidu
leherikkas lepikus!
Kuulgem karjalaste laulu
vastuhelkjas võpsikus!
Vaatkem, kuidas kõrgel võlvil
taevas helgib sinaga!
Ja siis hüüdkem taeva poole :
:,: ilus oled, isamaa! :,:

18 MERI siin seisma jäi, keegi peatas ta.

MERI siin seisma jäi, keegi peatas ta.
Kallas veest jagu sai kaldast algas maa.
Tasane, kullane, kivine, mullane,
Pilvine, tuuline, ootust täis.

Peagi siin kokku said esimemm ja taat,
Vaevaga kodu löid, lapsed majja tõid.
Oli õnn, oli rõõm, oli naer, oli nutt,
oli töö, oli vaev sellel maal.

\$Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
\$Oled mu hingele lähedal
\$Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa
\$oled mu südames sügaval.

Tulega, mõõgaga tuli võõras mees.
Häda tõi, valu tõi, võõrast leiba sõi.
Langes taat, memmeke, lapseas vennake;
Pisaraist märjaks sai kogu maa.

\$Eestimaa, Eestimaa ...

Isameelt, emakeelt hoian sellel maal.
Taadi maa, memme maa endiselt on ta;
Tasane, kullane, kivine, mullane,
Pilvine, tuuline, ootust täis.

\$Eestimaa, Eestimaa ...

19 PÕHJAMAA, me sünnimaa, tuulte ja tuisuööde maa

PÕHJAMAA, me sünnimaa, tuulte ja tuisuööde maa,
Range maa ja kange maa, virmaliste maa.
Põhjamaa, me sünnimaa, karmide meeste kallis maa,
Kaugeil teil sa kallis meil, sind ei jäta ma.

On lumme uppund metsatalud, vaiksed teliteed,
Nii hellad on su aisakellad, lumel laulvad need.

Põhjamaa, me sünnimaa, karmide meeste kallis maa,
Taplemiste tallermaa, püha kodumaa.
Põhjamaa, me sünnimaa, hinges sind ikka kannan ma,
Lainte maa ja rannamaa, sind ei jäta ma.

20 KAUNIMAD LAULUD

Kaunimad laulud pühendan sull',
vanematest armastatud kallis kodumaa!
Võimsasti tuksub süda siis mul,
kui sulle laulan, mu isamaa!
Taevasse tõuseb tugev lauluhääl
südame põhjast vaimustuse väel.
Pühamaks paigaks oled mull' ikka,
kuni veel süda tuksub mul sees.
Võimsasti kõla siis, ühine laul:
„Õitsegu, kasvagu kodumaa!“
Priiuse päike paistab me maal,
rusujatest vabastatud Kalevite ra'al!
Orjuse kütked purustud' maas,
muistene priius meil jälle käes!
Särama löönud kodupinnal koit,
Eestimaa taevas vabaduse loit.
Paremad päevad paistma meil jäävad,
kaunimad ajad ootamas ees.
Võimsasti kõla siis, ühine laul:
„Õitsegu, kasvagu kodumaa!“

21 OH LAULA JA HÕISKA

Oh laula ja hõiska, sest laulu aeg on käes!
Su priiuse kõla, see helisegu väes!
Kõik mure ja häda
Oh unusta sa nüüd,
Ning südant sul täitku
ükspäinis rõõm ja hüüd!
Mis maksab muretsus,
Mis saadab kurvastus,
Ehk kui sul alati
üks ai ja oh on suus?
Kui aga saadad sa
kõik mured minema,
ja ajad hingest, mis sul vaeva teeb,
Siis kõik su tegevus parem korda läeb.
Sest ole rõõmus sa
ja ikka lauluga
Sa elu pahandust
Ja valu vähenda.
Ja mõtle järele,
Eks ole tõsi see,
Et mure tarvis sind
Ei loodud ilmale.
Kui oled õige mees, kel rahu südames,
Siis elad ilmas sa kui lilledpõõsa sees.

22 KAUNEIM linn on Eestis Tartu

KAUNEIM linn on Eestis Tartu,
Emajõe kalda peal.
Kes kord käinud seal,
ei sel meelest läe
kaunid tunnid Toomemäel.

\$Kauneim linn on Eestis Tartu.
\$Ja kui saatus sind on viind
\$ära kaugele, koju viib su tee
\$ikka Tartu tagasi.
\$Sinna jäid minu isa ja ema,
\$sinna jäid minu õde ja vend.
\$Raskel tunnil Tartu linn meid kutsub –
\$kätte jõudnud tasumise tund!

Ei me kauem end oodata lase,
võitlus ühine kõiki meid seob.
Me tuleme ja võidame,
"Vanemuises" laulame:

\$Kauneim linn on Eestis Tartu ...

23 Elagu kõik me armsamad aasad (G)

G D G
Elagu kõik me armsamad aasad

D G
Ela ja õitse kallis kodumaa

C D G
Vennad, õed välja vainudele

Em G D G
Lippude ja lahke lauluga

G C D G
Vennad, õed välja vainudele

Em G D G
Lippude ja lahke lauluga

G D G
Metsad ja mäed, orud ja ojad

D G
linnudki hele lauluhäälega

C D G Em G D G
hõisakem ühes mängumeeste pillid, ela ja õitse kallis kodumaa

C D G Em G D G
hõisakem ühes mängumeeste pillid, ela ja õitse kallis kodumaa

G D G
Lindude koorid lahkesti nüüd laulvad

D G
Kevade röömu tunneb iga rind.

C D G Em G D G
Pillimängu kõlab igal vainul, kevadepidu on täies hoos.

C D G Em G D G
Pillimängu kõlab igal vainul, kevadepidu on täies hoos.

G D G
Noorus on ilus, ilus on ka elu,

D G
kaunis ja kallis on me kodumaa.

C D G Em G D G
Teda võitnud me vanemate vaprus, hoia ja kaitse sina teda ka.

C D G Em G D G
Teda võitnud me vanemate vaprus, hoia ja kaitse sina teda ka.

G D G
Nautigem elu, kodu, kaunist loodust

D G
Hõisakem Eesti rahva vabal maal

C D G
Laulgem võimsalt lepikutes, laantes

Em G D G
 Ela ja õitse, kasva kodumaa
 C D G
 Laulgem võimsalt lepikutes, laantes
 Em G D G
 Ela ja õitse, kasva kodumaa

G D G
 Püha on kodu, püha on me priius
 D G
 Pühad on Eesti jõed ja järved ka.
 C D G
 Au ja kiitus Taevaisal kõrges
 Em G D G
 Valvaku Ta meid hella käega
 C D G
 Au ja kiitus Taevaisal kõrges
 Em G D G
 Valvaku Ta meid hella käega

G D G
 Noored kotkad, kallid kodukaitsjad
 D G
 Isamaa eest nad valmis alati.
 C D G Em G D G
 Hoidkem kõrgel eesti rahva lippu, sini-musta-valge värviga.
 C D G Em G D G
 Hoidkem kõrgel eesti rahva lippu, sini-musta-valge värviga.

24 Hei, poisid, kas olete valmis

Vennad Johansonid

C F G C
Hei poisid, kas olete valmis?
 F G C
Siis lükkame korraga.
C F G C
Peipsi koha päält lükkame lahti
 F G C
Selle väikese Maarjamaa
C F G C
Peipsi koha päält lükkame lahti
 F G C
Selle väikese Maarjamaa

C F G C
Ühe tiiru siis ümber selle ilma
 F G C
Nõndaviisi peab tegema
C F G C
Ja siis kasvõi teise ilma
 F G C
Ühes rohu ja rahvaga.
C F G C
Ja siis kasvõi teise ilma
 F G C
Ühes rohu ja rahvaga.

C F G C
Eks toetame pilgud siis vastu
 F G C
Ja lükkame korraga
C F G C
Parasjagu, et kokku ei põrkaks
 F G C
Soome, Rootsi või Norraga.
C F G C
Parasjagu, et kokku ei põrkaks
 F G C
Soome, Rootsi või Norraga.

C F G C
Õo tähtede tuules me läeme.
 F G C
Maad varjab ta hingede vall
C F G C

Uhke laine lööb Lätimaa randa
F G C

Seal Ruhja ja Valga all.

C F G C

Uhke laine lööb Lätimaa randa
F G C

Seal Ruhja ja Valga all.

C F G C

Eks seal on siis tee meile lahti

F G C

Kogu maailma merele

C F G C

Kas leidub sääl kuskil veel paika

F G C

meie viimsele verele.

C F G C

Kas leidub sääl kuskil veel paika

F G C

meie viimsele verele.

C F G C

Taani väinadest mahume läbi,

F G C

Kui kõik seisavad serva pääl.

C F G C

Sealt minna ei ole meil häbi -

F G C

Küllalt näinud mis kurja mis hääd.

C F G C

Sealt minna ei ole meil häbi -

F G C

Küllalt näinud mis kurja mis hääd.

C F G C

Eks seal me siis vaatame otsa

F G C

Ta päikese kullale.

C F G C

kas leidub ta all veel üht paika

F G C

Meie viimsele mullale?

C F G C

kas leidub ta all veel üht paika

F G C

Meie viimsele mullale?

C F G C

Hei poisid, kas olete valmis?

F G C

Siis lükkame korraga.

C F G C
Peipsi koha päält lükkame lahti

F G C

Selle väikese Maarjamaa

C F G C
Peipsi koha päält lükkame lahti

F G C

Selle väikese Maarjamaa

25 ÜKS KASK MEIL KASVAS ÕUES

K.E.Malm/F.Schubert

Üks kask meil kasvas õues, just maja ukse ees
Ta oli lapsepõlves mu armas seltsimees
Ta andis vilu, varju, ta mahl mind kosutas
Ta kohin sagedasti mu südant jahutas
Kui suureks sain, siis pidin ma kasest lahkuma
Ma tahtsin viimast korda ta all veel istuda
Ta lehed kohisesid, kui lausuks salaja
Jää, sõber, isamaale, siit leiad rahu sa
Nüüd olen kodust kaugel ja mõnda vaeva näind
Ja mõni kallis lootus on mulle tühja läind
Ei kase kohin taha me meelest kaduda
Kui kostaks ikka kõrvu: siit leiad rahu sa

26 TA lendab mesipuu poole

Juhan Liiv / Peep Sarapik

Ta lendab lillest lillesse
ja lendab mesipuu poole;
ja tõuseb kõuepilv ülesse,
ta lendab mesipuu poole.

Ja langevad teele tuhanded,
veel koju jõuavad tuhanded
ja viivad vaeva ja hoole
ja lendavad mesipuu poole.

Hing, oh hing, sa raskel a'al -
kuis õhkad isamaa poole;
kas kodu sa, kas vööral maal -
kuis ihkad isamaa poole!

Ja puhugu vastu sull' surmatuul
ja lennaku vastu sull' surmakuul:
sa unustad surma ja hoole
ning tõttad isamaa poole!

Hing, oh hing, sa raskel a'al -
kuis õhkad isamaa poole;
kas kodu sa, kas vööral maal -
:, : kuis ihkad isamaa poole! :, :

27 ILUS OLED, ISAMAA

Kui siit pilvepiirilt alla vaatan
üle õitsva Eestimaa,
rõõmulaulu siis maailma saadan,
hüüan piksehäälega,
rõõmulaulu siis maailma saadan,
hüüan piksehäälega,
hüüan piksehäälega:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“
Kullalaineil valendavad väljad,
järved hõbehavad,
kaugel kõrged lehemetsad haljad,
kõue kombel kohavad,
kaugel kõrged lehemetsad haljad,
kõue kombel kohavad,
kõue kombel kohavad:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“
Minge üles mägedelle,
tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja,
üle lille hiilguse!
Vaatke, kuidas oja keerleb
läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu:
„Ilus oled, isamaa,
ilus oled isamaa!“
Taeva äärel mürab mere lagi,
viskab vahtu pilvepool,
läbi luha ruttab kastejõgi,
laulab laintekoori laul.
Läbi luha ruttab kastejõgi,
laulab laintekoori laul,
laulab laintekoori laul:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“
Siin on enne suurem sugu eland,
rõõmsam rahvas häälitsend,
siin on võidulaulu viisid kõland,
kanged mehed keelitsend,
siin on võidulaulu viisid kõland,
kanged mehed keelitsend,
kanged mehed keelitsend:
„Siin on ilus elada,
siin on ilus elada!“

28 MIND kutsub taevas, meri, mets ja maa

G D G
MIND kutsub taevas, meri, mets ja maa,
C D

Su silmis näen neid peegeldusena

C D G
Kas ka sinagi selle kutse said?

Em D D7 G

Tule meid seob ühtne Viru vaim.

G D G
Toob ühtsus välja üksikute jõu,
C D
Nõrk hüüe kostub sajast kõrist kou.

C D G
Usu endasse, vaid vaprusega saab

Em D D7 G

Väheseid meist elu hellitab.

G D G
Meis peitub jõud, mille pärib maa,
C D

Hing otsib uut, süda armastab.

C D G
Meie kätes on sajandite ramm,

Em D D7 G

Meie veri on ajast tugevam.

G D G
Jõud üle käis mitmest vaenuväest,
C D
Ei pannud muistne malev taprit käest.

C D G
Võimsalt tõstsid häält Viru vanemad,

Em D D7 G

Et koduks jääks armas Eestimaa!

C D G
Võimsalt tõstsid häält Viru vanemad,

Em D D7 G

Et koduks jääks armas Eestimaa!

29 MÄNGI mulle seda vana viit (G, kaanoniversioon)

keris=14

G D
MÄNGI mulle seda vana viit,
D G
mis kord laulis ema hea
G D
Mõtted kaugele mind viivad siit,
D G
mälestuste rajale.

G
Mul meenub päev kraavikalda
G
paljajalu ma jooksin,
D
varba veriseks lõin,
D
kaks kääru võileiba sõin,
G
vastlүpstud piima ma jõin.
G
Siis püüdsin noodaga kala
G
järvel viskasin lutsu,
G D
paadist kaotasin mõla,
D
eemal kostis karjakella kõla,
D G
meeles ikka see päev.

G
Mul meenub päev kraavikalda
G
paljajalu ma jooksin,
D
varba veriseks lõin,
D
kaks kääru võileiba sõin,
G
vastlүpstud piima ma jõin.
G
Siis püüdsin noodaga kala
G
järvel viskasin lutsu,
G D
paadist kaotasin mõla,

G D
Mul meenub MÄNGI mulle seda vana viit,
D G
mis kord laulis ema hea

G D
Mõtted kaugele mind viivad siit,
D G
mälestuste rajale.

G D
Mul meenub MÄNGI mulle seda vana viit,
D G
mis kord laulis ema hea

G D
Mõtted kaugele mind viivad siit,

D
eemal kostis karjakella kõla,
D G
meeles ikka see päev.
G
Mul meenub päev kraavikaldaal
G
paljajalu ma jooksin,
D
varba veriseks lõin,
D
kaks kääru võileiba sõin,
G
vastlõpstud piima ma jõin.
G
Siis püüdsin noodaga kala
G
järvel viskasin lutsu,
G D
paadist kaotasin mõla,
D
eemal kostis karjakella kõla,
D G
meeles ikka see päev.

G D
MÄNGI mulle seda vana viit,
D G
mis kord laulis ema hea
G D
Mõtted kaugele mind viivad siit,
D G
mälestuste rajale.
G
Mul meenub päev kraavikaldaal
G
paljajalu ma jooksin,
D
varba veriseks lõin,
D
kaks kääru võileiba sõin,
G
vastlõpstud piima ma jõin.
G
Siis püüdsin noodaga kala
G
järvel viskasin lutsu,

D G
mälestuste rajale.
G D
Mul meenub MÄNGI mulle seda vana viit,
D G
mis kord laulis ema hea
G D
Mõtted kaugele mind viivad siit,
D G
mälestuste rajale.

G D
paadist kaotasin mõla,
D
eemal kostis karjakella kõla,
D G
meeles ikka see päev.

G D
MÄNGI mulle seda vana viit,
D G
mis kord laulis ema hea
G D
Mõtted kaugele mind viivad siit,
D G
mälestuste rajale.
G
Mul meenub päev kraavikalda
G
paljajalu ma jooksin,
D
varba veriseks lõin,
D
kaks kääru võileiba sõin,
G
vastlүpstud piima ma jõin.
G
Siis püüdsin noodaga kala
G
järvel viskasin lutsu,
G D
paadist kaotasin mõla,
D
eemal kostis karjakella kõla,
D G
meeles ikka see päev.

ver 2

Mängi mulle seda vana viit,
mida laulis ema hea.
Mõtted kaugele mind viivad siit
mälestuste rannale.
Mul meeles päev kraavikalda □
paljajalu ma jooksin,
varba veriseks lõin,

kaks kääru võileiba sõin,
vastlõpstud piima ma jõin.
Ma püüdsin noodaga kala,
järvel viskasin lutsu,
paadist kaotasin möla,
eemalt kostis karjakella kõla.
Meeles ikka see päev.

Hällilaulu saatel kiikus kiik,
seintel helkis õhtu kuld.
Mängi mulle seda iidset viit,
mis kord laulis ema mul.
Ta laulus muinasmaa lõi,
ja haldjad tuppa ta tõi,
viis pilved päikese eest.
Nii uinus tilluke mees,
pea paistmas patjade seest.
Legende emake säääl laulis kuni ta hääl
vaikselt raugema jäi,
ja poisu väsinud päi kätkis magama jäi.

Siis, kui suureks sirgus väikemees,
meenus ema vaikne laul.
Meeles mõlkus vana tuttav viis,
mis kord ema laulis siis.